

Juryverslag Jong Theater Werk 2004

De jury Jong Theater Werk mocht in totaal vier prijzen uitreiken. Voor deze prijzen kwamen enerzijds de producties in aanmerking uit het *Jong Theater Werk 2004*: dit *Jong Theater Werk* omvatte een selectie van voorstellingen die het prospectieteam van Theater aan Zee samenstelde op basis van het afgelopen theaterseizoen. Kwamen anderzijds in aanmerking: de deelnemers aan *The International Young Makers Marathon 2004* die geselecteerd waren uit naam van Theater aan Zee en het ITs Festival Amsterdam. In totaal ging het om 19 voorstellingen, waaronder 4 opdrachten gegeven door Theater aan Zee.

De jury Jong Theater Werk 2004 werd voorgezeten door Peter Anthonissen, journalist en dramaturg. Voorts bestond deze jury uit: Patrick Allegaert, voorzitter Beoordelingscommissie Theater; Evelyne Coussens, theaterwetenschapper; Rik Labeeuw, journalist; Günther Lesage, toneelspeeler; Marc Lybaert, regisseur; en Hilde Veulemans, eerste schepen van de Stad Oostende.

De jury reikt de **KBC-Jong Theater Werk-prijs** ten bedrage van 2.500 euro uit aan **Maarten Westra Hoekzema** voor de monoloog *Soms schrik ik van mezelf*. Met deze zelfgeschreven monoloog bewijst Hoekzema, die dit jaar afstudeerde binnen de optie Kleinkunst van het Herman Teirlinck Instituut, dat hij ondanks zijn leeftijd reeds over bijzonder veel métier beschikt: zijn knap geconstrueerde tekst en uitzonderlijke spelbeheersing fascineerden de jury en wekten de indruk dat Hoekzema meer ervaring heeft dan hij in werkelijkheid bezit. *Soms schrik ik van mezelf* is een beklijvende monoloog over hoe achter een schlemiel een machtsgeil personage schuil gaat en vice versa. De jury zat 50 minuten aan haar stoel gekluisterd.

De **Toerisme Oostende-residentieprijs** ten bedrage van 7.500 euro voor een creatie op Theater aan Zee 2005 gaat naar **Miet Warlop** voor de installatie *Huilend Hert, aangeschoten wild*. Op locatie creëert Warlop, die vorig jaar afstudeerde aan de richting 3-D van de Hogeschool Gent, een niet alledaagse installatie die elke bezoeker prikkelt tot het creëren van eigen verhalen en voorstellingen. De jury is van mening dat haar tableau vivant door zijn specifieke sfeerschepping én grote toegankelijkheid een breed publiek kan aanspreken.

De jury kent de **TarTarT-residentieprijs** ter waarde van 7.500 euro voor een creatie op Theater aan Zee 2005 toe aan **Niels van der Laan** en **Jeroen Woe** voor *Geen familie*. Van der Laan en Woe, die dit jaar afstudeerden aan de Amsterdamse Toneel- en Kleinkunstacademie, bewijzen met deze creatie beloftevolle auteurs én acteurs te zijn die een eigen weg zoeken tussen kleinkunst en toneel. Daarbij maken ze dikwijls de juiste regiekeuzes. Als duo zijn ze bovendien goed op elkaar ingespeeld. Het frisse concept en het pakkende slot van *Geen familie* overtuigden de jury van het talent van deze jonge makers.

Ook de selectie voor **The International Young Makers Marathon 2005** lag in handen van de jury Jong Theater Werk. Deze International Young Makers Marathon-prijs gaat naar **Laura van Dolron** voor de monoloog *Before ... Existential make-over*. Met deze nieuwe, zelfgeschreven tekst versterkt Van Dolron het vertrouwen dat de jury Jong Theater Werk vorig jaar in haar stelde door haar de Stad Oostende / Limelight-prijs toe te kennen. *Before ... Existential make-over* overtuigde de jury op alle niveaus: de intelligente en humoristische tekst is niet enkel doordacht geconstrueerd maar wordt daarenboven ironisch gepresenteerd en gespeeld op het allerscherpste van de snee. Het parcours dat Van Dolron sinds vorig jaar aflegde – onder meer door de samenwerking aan te gaan met Ontroerend Goed – is voor de jury een symbool van de waardevolle ontmoetingsplek die Theater aan Zee is, of kan zijn. Bijgevolg ziet de jury in Laura van Dolron de ideale vertegenwoordigster om de geest van Theater aan Zee in het buitenland uit te dragen.

de TaZette

EXTRA EDITIE van Theater aan Zee-krantje – GRATIS – v.u. Luc Muylaert, Gasmeterlaan 201, 9000 Gent – zaterdag 7 augustus

Beste TaZette-lezer,

Als chef van de statie was het mij een grote eer om, acht dagen lang, de kolommen van jullie favoriete festivalkrant te mogen betreden met vaak erg persoonlijke reflecties en bijwijlen intieme gevoelens. Ik voel me al een paar dagen een beetje naakt door deze *exposure* – en toch zal ik die constante gêne missen. Om het afscheid te verzachten, resten mij geen woorden meer, maar een zeezicht van een grote meneer: ZaZa, de Henri Cartier-Bresson van de TaZette. En als extraatje: een brief van één van jullie, het gezelschap waarom het allemaal te doen was: het publiek!

Hoogachtend,

de Stationschef

Lezersbrief, verzonden aan vzw TarTarT per e-mail op zaterdag 7 augustus om 12:26

Beste,
al jaren bezoeken wij jullie festival en zien telkens uit naar het volgende seizoen. Dit jaar hebben wij, met zijn zessen, een tiental voorstellingen gezien, waarvan er enkele bangelijk goed waren. Twee hiervan zouden ook onder deze noemer vallen, indien we er ook maar een paar woorden van verstaan hadden.
Misschien een tip voor de volgende jaren: vermelding van de gesproken taal: Engels OK, Frans OK, Duits OK, zelfs Koreaans was verstaanbaar (mits vertaling). West-Vlaams is NIET te verstaan, met de beste wil van de wereld niet! Spijtig voor ons en de acteurs (publiek dat zich verveelt).

Voor de rest hebben wij ons weer enorm goed geamuseerd en komen volgend jaar zeker terug!
Vriendelijke groeten, Leen Scheyltjens.

FEUILLETON

Meneer Jehanneke van Het journaal van Theater aan Zee! (8 - slot)

Het is middag en ons meneerke Jehan is ongelooflijk hard werkende in zijn bed. Maar de loodjes beginnen zwaar te wegen. Zelfs zijn deurbel heeft er een beetje last van: 'Bong, bong! ... Bim bam!'

Meneer Jehanneke springt, in een atletische aspiratie, vanuit zijn bed tot voor de deur met de klink al in zijn hand. Open. 'Toch weer niet hé! Godverdomme!' 'Goeden middag meneer...' 'Jehanneke' 'Jehanneke. Van de belastingen ter controle van uwen geldtoestand. Mogen we?' 'Sorry, geen tijd! Ik werk! Dada en de groeten aan de vrouw, de kinderen, de hond en de BMW!' Bwaam!!! Deur dicht.

Weer in 't bed. Weer aan het werk en weer over de liefde. We schrijven 1783 (of iets van dien aard). Twee mannen van adel - natuurlijk, de bevolking is de meest geniale uitvinding van de 20e eeuw. 18e eeuw. Natuurlijk mannen. De gelukzalige tijden waarin vrouwen nog waren opgesloten werden tussen kanteel en kuisheids gordel. Brieven vliegen heen en weer in een intrige van een gevaarlijk liefdesspel. Greenaway op toneel.

Dit alles ziet meneer Jehanneke door de focus van zijn lens, op de rand van zijn bed, tussen beeld en publiek. Meneer Jehanneke, de bedreven beeldenvanger.

Wiske verleidt Suske verleidt Wiske. Geen problemen tot Rikki op het toneel verschijnt en Wiske wezenloos achterblijft. Meneer Jehanneke ziet en denkt aan de gelukkige tijden van voor '62.

Waarom begint mijn beeld te dobberen? Tja, waarom gebeuren de dingen die gebeuren? Waarom klagen de burens van TaZ over lawaai overlast terwijl er achter het station een baggerschip de nachtrust tot in het Mercatordak verstoort? Waarom? Maar het dobberen vermenigvuldigd zich. En... En... En...

En Jehanneke bezorgd over kwaliteit van zijn beelden hoort door zijn koptelefoon het zeewater in zijn oren druppelen. Ongerust geworden kijkt hij over de rand van zijn bed: WATER! Hij springt op. OVERAL WATER. De ZEE. Zijn bed: Een bootje met één passagier. Overal water, geen land in zicht. En meneer Jehanneke denkt: 'Als ze mij, Meneer Jehanneke - sterreporter en cameraman en dobberaar, volgend jaar weer willen boeken zullen ze me moeten bellen. En ervoor zorgen dat er geeneen tomaat geserveerd wordt!' En hij ziet een hand op zich afkomen, een uitgestrekte wijsvinger naderen. Richting zijn hoofdje en druk, met zijn kopke onder. 'BlupBlupBlupBlup...'

De waskuip die al de hele voorstelling op een tafel op het podium stond wordt over het publiek gegoten. Een stortvloed, waarin ook onze zeer geliefde meneer Jehanneke ten onder ging. Kletsnat en zeer voldaan staat het publiek op en draait zich de rug om en TaZ is gedaan en onze held verdwijnt in de analen van de Groten die we zijn Vergeten.

Kris Gevers & TeeZee

JURYRAPPORT JONG MUZIEK WERK 2004

Wie denkt dat Theater aan Zee enkel Jong Theater *in the picture* zet heeft het mis. Een even belangrijk luik binnen het festival is dat van het Jong Muziek Werk. Een jury bestaande uit Frans Grappenhuis, Antoine Legat, Joris Roose, Marc Lybaert en Wim De Wulf, heeft in de voorbije week tien concerten/voorstellingen bekeken. Wat de jury in de eerste plaats is opgevallen, is het hoog niveau waarop gepresteerd werd. Dat is geen cliché. Het wijst op het feit dat er in Vlaanderen een belangrijke muzikale traditie ontwikkeld wordt en dat er door dit festival zeer grondig geprospecteerd werd. Waarvoor dank aan Wouter Labarque.

De jury heeft volgende criteria gehanteerd :

Wat is de persoonlijkheid van de maker-vertolker, en hoe drukt die zijn eigen stempel op het materiaal dat hij maakt of vertolkt? M.a.w. wat is het eigen parcours dat hij of zij ontwikkelt? Hoe staat het met de interpretatie van dat materiaal en hoe zit het met de keuze van eventuele covers? En tot slot : staat er een groep op het podium met samenhang, hoe wordt er samengespeeld en op welk niveau?

Een overzicht van 10 programma's.

De jury was aangenaam verrast door de stem en het pianospel van Els Van den Bulcke.

Bij Dez Mona was het de eigenzinnigheid in aanpak van dit duo dat voor stevige discussie zorgde binnen de jury. Dit programma heeft ons niet onberoerd gelaten. De jury is dan ook erg benieuwd naar de verdere ontwikkeling van Dez Mona.

Maarten Westra Hoekzema is een zeer goed songschrijver, met een sterke podiumpresence en bindteksten die getuigen van veel gevoel voor humor. Vooral zijn *ballads* raken tot op het bot. Bovendien wordt er door de groep rond hem zeer hecht gemusiceerd.

Potvis is een eindejaarsproject van zes derdejaars van Studio Herman Teirlinck. Een schot in de roos: schitterend songmateriaal van zes uitgesproken persoonlijkheden die elkaar in elkaars songmateriaal begeleiden: iedereen gitaar, iedereen drums, iedereen klavier, iedereen zang, maar dan wel om beurten. Deze verfrissende samenwerking loopt met dit festival ten einde, maar de jury is erg benieuwd naar de individuele projecten van deze bende van zes tijdens het volgend jaar. Het prospectieteam van TaZ ligt op de loer. Dit is immers een veelbelovende kweekvijver.

Sleevensnevels en Sam Wauters verrasten de jury. Sam wist zijn gevecht tegen de plankenkoorts om te buigen in zijn voordeel en groeide song na song in de manier waarop hij schaamteloos zichzelf werd. Hij heeft een heel mooie warme stem, is een goed pianist en zijn ontroerende songs worden voortreffelijk begeleid door zijn twee kompanen op bas en drums.

Daarom krijgt Sleevensnevels van de jury een eervolle vermelding.

Line Van Wambeke heeft de jury overtuigd door haar fantastische stem en stembereik en de ontwapenende vanzelfsprekendheid van haar presence. Ze bracht een uiterst sfeervol concert door het aparte songmateriaal, de opbouw en *last but not least* de voortreffelijke groep veelzijdige muzikanten om haar heen. Ook voor Line Van Wambeke een meer dan eervolle vermelding.

Marie Koop liet op de jury een diepe indruk na met haar fado-programma, maar vooral met haar *Femme Fractale*, door het zeer indringend en persoonlijk materiaal en door de manier waarop zij dit interpreteert. Rijk en gevarieerd met een stem die alle kleuren en registers opent. Daarom graag de derde prijs van 500 euro aan **Marie Koop**. De tweede prijs van 750 euro gaat naar iemand die binnen het concours aantrad met een Nederlandstalig programma om U tegen te zeggen. Wie nu al in staat is om pakweg 'Kale Kevin' te schrijven en daar ook nog iedereen kippervol mee te bezorgen is van zeer goeden huize. Bovendien speelt deze jonge dame met zo een gemak en zo een naturel dat je zou zweren dat ze naast je in de zetel zit. Haar groep voegt daar nog een dimensie aan toe: accuraat samenspel, gevoel voor dynamiek en nuance, gevarieerd, en uiterst functioneel. *Klein gevaarlijk afval* was een indrukwekkende muziektheatervoorstelling. Daarom gaat de tweede prijs naar **Mira Bertels**.

Komen we bij de winnaar. De eerste prijs is een bedrag van 1.250 euro. De winnaar kan er voor kiezen dit geld te investeren in een nieuw project. In dat geval wordt hij uitgenodigd om dat project hier in residentie te komen maken voor de volgende editie van TaZ en dan legt TaZ daar nog eens 1.250 euro bovenop, plus de logistieke ondersteuning. Daarnaast wordt de winnaar uitgenodigd om een concert te spelen op de slotdag van de Paulusfeesten, hier in Oostende.

Maar nu de winnaar.

Deze groep heeft ons vanmiddag een uur lang alle kleuren van de regenboog laten zien. Uiterst originele teksten, scherper dan een fileermes : absurd, grappig, ontroerend, herkenbaar, gedurfd, kortom : alle geledingen tegelijk. Muzikaal gevarieerd, drijvend op een stevige *groove* in voortreffelijk samenspel tussen 2 gitaren, drums en contrabas. En dan vooraan een frontman met een stem die alle kanten opkan. Die nummer na nummer blijft verbazen door zijn presence, zijn gemak, zijn humor, zijn gevoeligheid. Met een lichte voorsprong, maar wel de terechte winnaar van JMW 2004: **Roy Aernouts** en **Noppes**.